

~~P. III. 2.~~
EX BIBLIOTH.
NATIONIS HUNGAR.
VITEBERG.
VII-20.
SIGNAT. CLVCCCXIII.

20 g. davis.

einzelne verstreut
23. IV. 1915.

6 171

RECTOR
ACADEMIÆ VVITTEBERGENSIS,
JOH. ANDREAS
QVENSTEDT,
SS. Th. D. Prof. Publ. & Electora-
lium Alumnorum Ephorus,

*Civibus Academicis Gaudia Paschalia in Christo
Redivivo!*

ε

MEMOR ESTO, DOMINUM JESUM CHRISTUM RESURREXISSE A MORTUIS, EX SEMINE DAVID, SECUNDUM EVANGELIUM MEUM. Hoc sonoro celestimate non Timotheum tantum, eiq; geminos Verbi Doctores, vel Evangelistas, sed nos omnes, qui de Christo per Evangelium informamur, excitat *Tuba Evangelij*, RUGITUS LEONIS NOSTRI, *Tonitru Gentiu*, ut ab *Hieronimo ad Pammachi*: II. appellatur 2. Tim. II. 7. MEMORIAM, v. RECORDATIONEM præcipit, *indefinitè*, quoad omnia *Subiecta*, *omni tempore*, ut quisq; fidelium Resurrectionis Dominicæ memor sit, & nunquam tanta res memoriâ nostrâ excidat: Memoriam præcipit *fidelem*, ac *devotam*, vel *cordis fidelis ac devoti*: quia ut historia Resurrectionis Christi non tanquam novum quid, more novarientium Atheniensium, auribus tantum avidis haurienda, sed corde fideli recipienda, ceu animæ nostræ *pabulum*, *Medicina*, *refectio*, *Vita*, & *Salus*: ita fideli semper corde eadem servanda, ac subinde recolenda. Ex hoc enim, *Leone* dicente, *serm: I. de Resurr: Dom: initium nobis factum est resurrectionis in Christo, ex quo in eo, qui pro omnibus mortuus est, totius spei nostræ forma præcessit. Non hesitamus dissidentia, nec incerta expectatione suspendimur; sed accepto promissionis exordio fidei oculis, quæ sunt futura, jam cernimus: & nature profectione gaudentes, quod credimus, jam tenemus. Si incunctanter itaq; dilectissimi, ut iterum sermone altero, de Resurr: Leo M. corde credimus, quod ore profitemur; nos in Christo crucifixi, nos sumus mortui, nos sepulti, nos etiam in ipso die tertio suscitati. Habet hoc Leo, ex ipso gentium Doctore, qui Epb. II. 4. Deus autem, inquit, qui dives est in misericordiâ, propter nimiam charitatem suam, quâ dilexit nos, & cum essemus mortui peccatis, convivificavit nos in Christo Jesu (cujus gratia estis salvati) & CONRESUSCITAVIT, & considerare fecit in cælestibus, in Christo Jesu. Habent etiam sine dubio, id ex *Hoseâ*, V. T. Evangelistâ *cap: VI. 3. Vivificabit nos post duos dies: in tertia die suscitabit nos, & vivemus in conspectu ejus. Per hæc enim, Theodoro interprete, designat Prophetæ, post tres dies factam Servatoris resurrectionem, quæ publicam resurrectionem conciliavit, omnibusq; nobis**

Spene

Spem immortalitatis dedit, ingeneratam ex DEi agnitione. CHRISTUS solus est, inquit in h. l. B. Lutherus, qui post biduum vivificatus est, & tertia die resurrexit à mortuis. Ostendit autem Propbeta, hujus resurrectionis fructum ad nos quoque pertinere. Itaque Christi vitam nostram vitam, & Ejus resurrectionem nostram resurrectionem facit, sicut Apostoli quoque solent. Idque ideo: Quia enim peccato demersi in mortem, perpetuo eramus in morte mansuri, Filius DEi nostra peccata in se transtulit, & pro eis satisfecit in cruce, ac postea resurgens, mortem, quam pro nobis obierat, vicit. Itaque nos tum resurgere, & vivere cepimus, cum Christus resurgeret. Per eum enim nostra mors devicta, & vita, quam amiseramus, reddita est.

Quod longè ante Hoseam verà fide professus est David, vir confirmatus de Messia DEi Jacob, Psalmo XVI. 11. Nam quod Christus, in illo vaticinio loquens, de sui Resuscitatione prædicit, id nobis in eadem, & propter eandem etiam contingere docet: *Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me lætitiâ cum vultu tuo: delectationes in dexterâ tuâ, usque in finem.* Quomodo etiam Christus Joh: XIV. 19. *Vivo ego, Et vos vivetis.* Ut enim Adamus sibi, & posteris amisit vitam, sic Christus pro se & nobis accepit eandem: *Sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur* I. Cor. XV. 22. De quo Vaticinio Davidico Megalander T. II. Jen: Lat: oper: in Ps: XVI. f. 172. *Videmus hinc, quod Psalmus unus omnium quàm clarè resurrectionem & gloriam resurrectionis prædicet, ut meritò Michtbam, aureolus, dictus sit David, qui hoc loco insigniter suam in rebus divinis cognitionem signavit. Non derelinques, id est, velocissime reduces. Et non dabis factum tuum videre corruptionem, id est, festinabis me reducere in sanitatem & vitam corporis. Videtur enim mihi Spiritus in his verbis simpliciter loqui, & magis ad tempus respicere, quàm ad locum, & aliam circumstantiam, ut sit sensus: Non derelinques me tanto tempore, quanto naturaliter, solent corrumpi cadavera, sed intrâ tempus, quo solent incipere corrumpi, me suscitabis.* Cujus verò causâ via vitæ notæ sunt factæ Christo, nisi nostrigratâ, qui à vitâ exclusi eramus? Cur implendus erat lætitiâ ante vultum DEi, ut Hieronymus reddidit, nisi propter nos, quorum vice ipse à DEo desertus fuerat? Quibus eveniunt delectationes illæ æternæ, an Christo soli, an verò nobis, in & cum Christo, vel sanctis Domini, pro quibus passus est, qui ipsius sunt hereditas, 1. v. 3. 5. 6. Illis lætitiâ obtinget æterna, & plenitudo lætitiarum, quum lætitiâ in hâc miseriâ sanctis impartita, ut Lutherus habet, sint stille, quedam, & tenues præguustus, qui citò transeant, plenitudo autem revelata faci-

A

cie

cie DEi, perfecta sit manens in aeternum. Ideo sequenti Psalmo applicat id sibi Hieropsaltes vers. ult: Ego in iustitia: ut Hieronymus reddidit, videbo faciem tuam, cum evigilavero similitudine tua: satiabor, cum apparuerit gloria tua. Ad quæ verba B. Lutherus egregiè ita: Opponit hac iis, quæ de impiis dixerat; Illi sapiunt terrena, saturantur filiis, & portionem suam in hac vita ponunt, Mibi vero contempta est hac vita, ad futuram festino, ubi non in divitiis, sed in iustitia, videbo, non terrena hæc transitura, sed ipsam faciem tuam. Nec saturabor in filiis carnis, sed cum evigilavero tuâ similitudine, sicut 1. Job: 3. dicit: Scimus, quoniam cum apparuerit, similes ei erimus, ut similitudine tuâ non ad evigilavero, sed ad satiabor componatur, facie enim DEi revelata, quæ est gloria, & claritas DEi, satiabimur. Et pulchre verbum resurrectionis posuit, cum evigilavero scilicet à somno mortis. Ut non in hac, sed in futurâ vitâ satietatem nostram esse doceat. Nihil est, quod discordat sensui, in nostra translatione, apparebit enim gloria DEi, cum nos resurrexerimus à somno mortis, & similes ei facti fuerimus. Ebraus tamen resurrectionem clarius ostendit, quàm nos.

Si altius ascendamus longè ante Davidem eandem Resurrectionis Christi fidem ac fidelem memoriam testatus est Patriarcha Jacob, quando de Schilo, ejusq; passione vaticinatur Gen: XLIX. 11. Lavabit in vino suam stolam, & in sanguine uve pallium suum, hoc enim de cruentâ ejus passione ac morte dictum, nec ipsi Judæi diffitentur: Quando veniet Rex Messias, vestitus erit, inquit R. Moses Hadarschan, in Bereschith Rabba, super h. 1. purpura pulchrâ visu, quæ in colore similis erit vino, & cum sanguine uvarum indumentum ejus, sicut dictum est Es: LXIII. 12. Addidit enim Patriarcha sanctissimus: Eidem fore Congregationem gentium. Quod R. Joël Benfuat exponit: Et illi obedient populi, quia totius mundi imperium obtinebit; cui non abnuunt Bereschith Rabba, R. Bechai, R. Moses Gerundensis, R. Menasse Ben Israël, Don Isaac Abarbenel, aut Targum Hierosolymi. Et futurum est, reddens, ut ei subjicientur regna terra. Quomodo autem id fieret, si in mortem ansisset? unde S. Paulus solidissime per ἀπόδειξις τῆς ἀνεύουατος, è regno Messie probat resurrectionem ejusdem à morte Act. XIII. 34. Quod autem suscitavit eum à mortuis, amplius jam non reversurum in corruptionem, ita dixit (Es: LV. 13.) Quia dabo vobis sancta David fidelia. Quæ enim illa sancta David fidelia, nisi promissio de Regno seminis Davidis, quod post ipsum suscitandum, & egressurum erat de utero ejus, cui thronus regni stabiliendus in sempiternum. II. Sam: VII. 12, quo de

de germine Davidico *Jeremias c. XXIII. 5. 6. Regnabit Rex, & sapiens erit, & faciet Judicium, & iustitiam in terrâ.*

De fide Parentis Jacobi, & Patriarchæ *Isaaci*, in resurrectionem Christi haud obscure colligere est ex *Ebr: XII. 17. 18. 19.* non minus, quàm de fide *Abrahami*. Conjungit enim Apostolorum *Coryphæus* utrumq; quâ fidem, tum quoad *promissionem* de benedictione in semine *Abrahæ*, & *Isaaci*, quod est *Christus*, qui morte suâ *maledictionem* abtulit, & resurrectione gloriosa *benedictionem* restituit. *Gal: III. 13. 16.* tum quoad *adumbrationem* resuscitationis Christi, cum *Isaacus* ab *Abrahamo* esset offerendus, sed receptus est ἐν *παράβαλῃ*. Quam verò fidem *Patris credentium* pleniori crenâ describit Apostolus, omnibusq; *salvandis* in exemplum sistit, utpote qui *vestigis fidei ejus insistere debeant*: quâ nempe ipse credidit in eum, qui suscitavit *Jesum Christum, Dominum nostrum, qui traditus est propter delicta nostra, & resurrexit propter justitiam nostram. Rom: IV. 24. 25.* Quid clarius pro fide nostrâ, eademq; *Abrahamiticâ*, dici poterat, quàm quod omnes, quibus ad justitiam imputari exemplo *Abrahæ* debeat fides, utrumq; credere teneantur, & quod traditus pro nobis, & propter peccata nostra in mortem sit, ut eadem expiaret, & resuscitatus sit à morte propter justificationem, ut à peccatis absolvi, ejusdemq; justitia per fidem justificari, ac salvari possemus. Nisi enim à morte resuscitatus fuisset, nemo nostrum justitiâ ipsius frui posset: imò si in morte mansisset ipse, quomodo justus ipse haberi, aut nobis justitiam & innocentiam suam communicare posset; quum *mors peccati sit stipendium Rom: VI. ult. Conf. Rom: X. 9.* Hac ergo fide Christi propter peccata sua tradendi, & propter justificationem sui resuscitandi, *Abraham* justificatus & salvatus est; de quo *Christus* ad *Judæos Job. IIX. 56. Abraham Pater vester exultavit, ut videret diem meum, & vidit eum* (in *Oraculis*, vel *promissionibus Gen: XII. XIIX. XXII.* & *typis vel figuris*, maximè quum in *parabola Isaacum* reciperet *Gen: XXII. Ebr: XI.*) & gavisus est.

Deniq; si ad primum regrediamur oraculum, multis seculis ante *Abrahamum*, *protoplastis*, adhuc in *Paradiso* constitutis, de *Resurrectione Christi* factum, quo fide apprehenso, & *fideli memoria* retento, salutem adepti sunt illi, cum posteris *fidelibus*: *Gen: III. 15* propositum: ipsum (SEMEN mulieris) conteret caput tuum (ô serpens) & tu insidaberis calcaneo ejus; annon illud *victoriam paschalem* annuntiavit, & in vitam

vitam revocavit miseros parentes humani generis? Quo Messia quidem
 ὁ Φιούχων plagas gravissimas & letiferas inflictum iri à serpente
 infernali, calcaneum tamen illi tantum lædendum, non autem totalem
 deletionem inferendam, quin ipsum, *salvum capite*, serpenti infernali ca-
 put profus contriturum, ac potentiâ, & virtute suâ, & passione ac mor-
 te, eluctaturum significatum. Quo de B. Lutherus in h. l. *Includitur in hac*
sententiâ redemptio à lege peccati & morte, & ostenditur manifesta spes &
certa resurrectionis & innovationis in alterâ vitâ, post hanc vitam. Si enim
 serpentis caput conteri debet, profecto oportet aboleri mortem; si mors abole-
 tur, etiam mortis meritum aboletur, hoc est peccatum: Si peccatum, ergo Lex
 quoque aboletur: nec id tantum, sed restituitur simul obedientia, quæ amissa est,
 quia promittuntur per Semen hoc, satis clarum est, naturam humanam post
 lapsum suis viribus nec peccatum tollere, nec pœnas peccati, & mortem effu-
 gere, nec obedientiam amissam recuperare potuisse; majorem enim vim
 & robur majus, quàm hominum est, requirunt ista. Itaque Filium
 DEI oportuit victimam fieri, ut hac nobis conficeret, ut colleret
 peccatum, devoraret mortem, & amissam obedientiam restitueret.
 Hos thesauros in Christo possidemus, sed in spe: Sic Adam, sic Heva,
 sic omnes credentes usque ad novissimum diem, spe ista vivunt & vincunt. Est
 quidem mors horribilis & invidius tyrannus; sed divina potentia, ex eo, quod
 est omnia, facit nihil: sicut etiam ex eo, quod est nihil, facit omnia. Nam
 Adamum & Hevam vide, sunt pleni peccatis & morte, & tamen, quia audi-
 unt promissionem de Semine contrituro caput serpentis, sperant idem, quod
 nos, quod scilicet mors tolletur, peccatum abolebitur, & reddetur justitia,
 Vita, Pax &c. In hac spe vivunt, & moriuntur primi parentes, & vere
 sunt propter hanc spem sancti & just: Et paulo post: *Habemus igitur jam A-*
adamum & Hevam restitutos, non quidem in vitam quàm amiserunt, sed in
spem ejus vitæ, quâ spe evaserunt, non primitias, sed decimas mortis, hoc est,
etsi carni temporaliter esset moriendum, tamen propter Filium Dei promis-
sum, qui contriturus Diaboli caput erat, post mortem temporalem carnis, spe-
rant resurrectionem carnis, & æternam vitam, sicut nos quoque. Hoc itaque
 est, quod de fide, quâ solâ salutem consequimur) professus est. S. Apo-
 stolus, I. Cor: XV. 1. 2. 3. *Notum vobis facio, fratres, Evangelium, quod præ-*
dicavi vobis, quod & accepistis, in quo & statis, per quod & salvamini: quæ
ratione predicaverim vobis, si tenetis, nisi frustra credidistis. Tradidi enim
vobis in primis, quod & accepi, quoniam Christus mortuus est pro peccatis
 nostris

*nostris SECUNDUM SCRIPTURAS, & quia sepultus est, & quia resurrexit
tertia die SECUNDUM SCRIPTURAS.*

Hoc Evangelium est Apostoli, de quo in presenti loquitur. Memor esto, Jesum Christum resurrexisse à mortuis, secundum Evangelium meum; Componendum enim εὐαγγέλιον illud Apostolicum, cum εὐαγγελίαις Propheticiis; siquidem non mortuus tantum Christus sit pro peccatis nostris, & sepultus secundum Scripturas (Propheticas), sed etiam secundum (easdem) Scripturas resuscitatus sit, idq; tertia die: ut harmonia, & consonantia summa sit promissionum & oraculorum, fideiq; salvificæ uniformitatis, vel unitatis fidelium, cum Veteris, tum Novi Testamenti, Act: IV. 12. XV. 11. Eph: II. 20. c. IV. 15. Ebr: XIII. 8. Ap: XIII. 8. Quam tertiae diei circumstantiam, ad demonstrandam veritatem resurrectionis, Christus è typo Jonæ deduxit, ipsis Ninivitis ob fidem & poenitentiam à Jonâ, è ventre ceti eructato, sine dubio explicato, & per fidem ab iisdem suscepto, quod verba Christi innuere videntur. Matth: XII. 39. 40. 41. Generatio mala & adultera signum querit, & signum non dabitur ei, nisi signum Jonæ Prophetæ. Sicut enim fuit Jonas in ventre ceti tribus diebus, & tribus noctibus, sic erit Filius hominis in corde terræ tribus diebus, & tribus noctibus. Viri Ninivite surgent in iudicio cum generatione ista, & condemnabunt eam: quia poenitentiam egerunt in predicatione Jonæ. Fide enim sua Ninivite gentiles confundent ac condēnabunt in illo Pantocritico die Judæos infideles.

Atq; hæc fuit Paschalis Christi Concio ex oraculis, & typis, modo tactis, è Mose, Prophetis & Psalmis, ad discipulos de Passione ac Resurrectione suâ instituta, atq; iterata Luc: XXIV. 27. 44. Quæ proinde in illis scripta, aut à fidelibus V. T. credita, si quis cum Calixto adhuc negat, palam Christo in os contradicet. Nostrum autem est, pie scrutari Mosen & Scripturas universas. V. T. quia testantur de Christo, & in eis habemus vitam æternam Job: V. 39. 46. attendere Sermoni Prophetico, ceu lucerna in loco caliginoso lucenti, donec oriatur Phosphorus ille (ὁ ἀστὴρ λαμπρὸς καὶ ὀφθαλμῶν) in cordibus nostris: II. Petr. 1. 19. imò ἀπὸ βεβη-
Φος discere, ac nunquam non recolere illa εἰς γράμματα cum S. Timotheo, de Christi morte ac resurrectione, utpote quæ nos σοφίσαι, sapientes reddere possunt ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Jesu II. Tim. III. 15. Sic jugiter interesse poterimus Concionibus Christi Paschalibus cum discipulis Emaunticis, & undecim Apostolis Luc: XXIV. ac sedere cum Abrahamo, Isaac & Jacobo in regno cælorum, Matth: XIX. 12. Sic cum Mo-

Se 16

Aug VI 20 (1)

ULB Halle

3

004 504 488

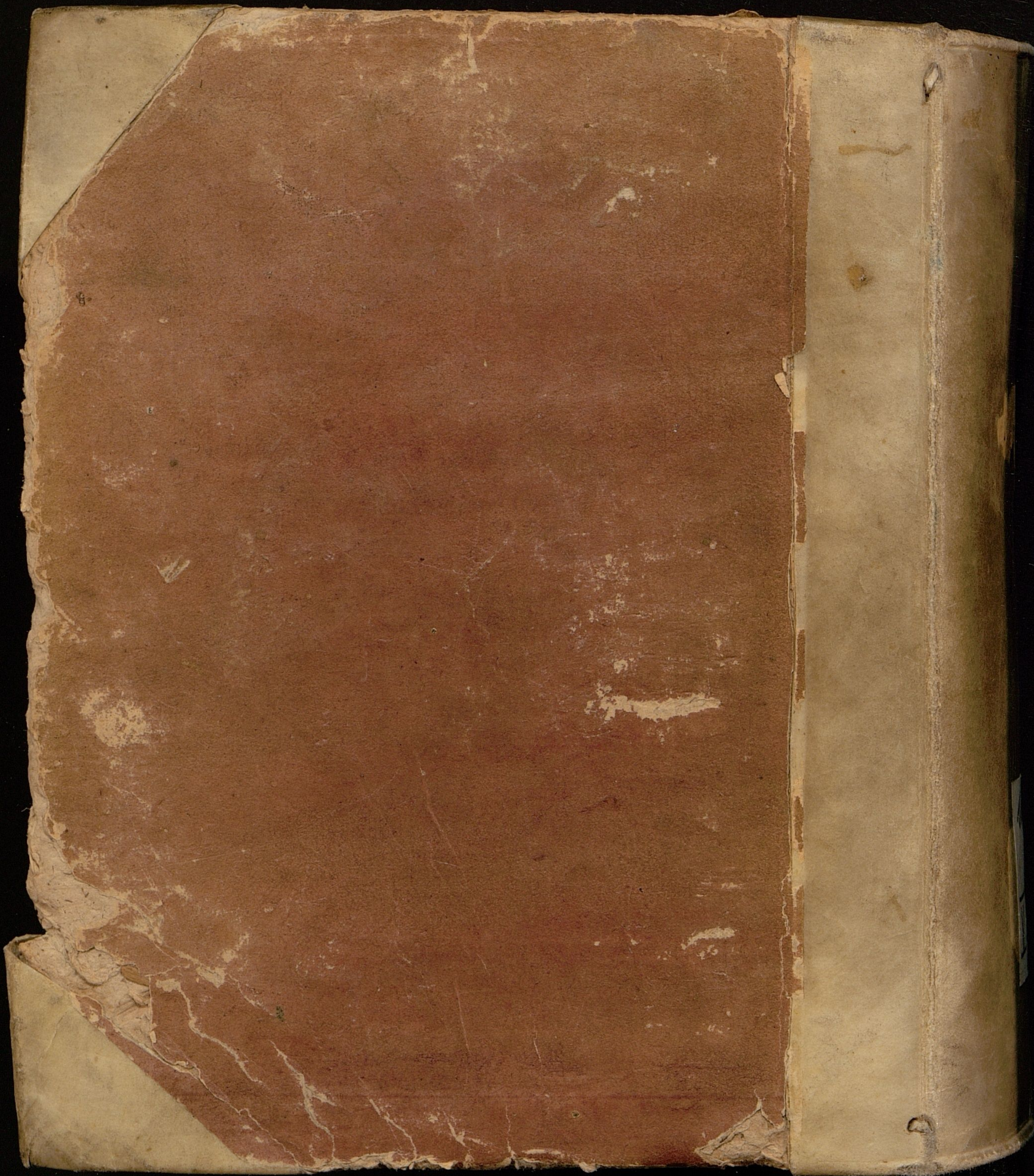
f
TA → 6L

neu 1+37 Stück verbracht

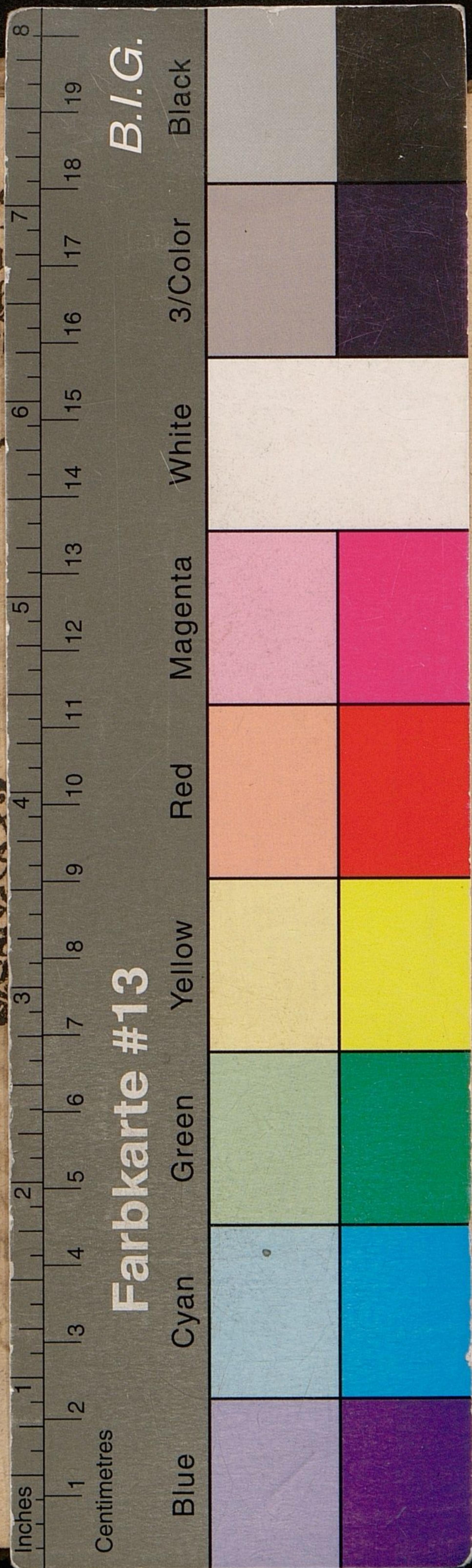
VD 17

Z

6. 171

RECTOR
ACADEMIÆ VVITTEBERGENSIS,
JOH. ANDREAS
QVENSTEDT,
SS. Th. D. Prof. Publ. & Electora-
lium Alumnorum Ephorus,

*Civibus Academicis Gaudia Paschalia in Christo
Redivivo!*

2

